

Afscheidsviering Jules Van Looveren
Genk-Bret-Gelieren
15 maart 2018

Vooraf: CD Harpmuziek

Begroeting van Jules:

Jules,
onze armen zijn te kort
om je te omarmen.
Maar we geloven
dat de God die ons op handen draagt
en die ons trouw blijft tot de dood
jou nu zegent,
je omgeeft met een mantel van liefde
en je thuisbrengt voor altijd. Amen .

Verwelkoming: en duiding wipala-sjaals

Tekst van Jules:

Lieve mensen allemaal,
Ik wil jullie ook van harte welkom heten op mijn uitvaart-verrijzenisviering.
Jullie zullen merken dat (wij) twee vrouwen van de Basisgroep Het Veer, Ann en Paula, deze dienst mee voorgaan.
Ook over de grenzen van de dood heen wil ik trouw blijven aan mijn droom, mijn ideaal:
VROUWEN bezielde de kerk en droegen haar, vandaag bezielen en dragen ze onze
kerkgemeenschappen en zullen dit in de toekomst blijven doen. Ik wil hen de plaats geven die hen
toekomt: voorgaan in de diensten.
Ik wens dat deze viering jullie mag inspireren tot leven en inzet.
En pak straks allemaal een lekkere pint aan de koffietafel; het mag ook een tripel van Westmalle
zijn!

foto, beeld en kruisje mee naar voor

- beeld en kruisje op de kist
- foto op de staander

Psalm 23: CD

Was jij mijn herder, niets zou mij ontbreken.

Breng mij naar bloeiende weiden,
doe mij liggen aan vlietend water,
dat mijn ziel op adem komt,
dat ik de rechte sporen weer kan gaan
achter jou aan.

Jij mijn herder? Niets zou mij ontbreken.
Moet ik de afgrond in, de doodsvallei,
ik zal bang zijn- ben jij naast mij,
ik zal niet doodgaan van angst.
Jij hebt de tafel gedekt- mijn spotters
weten niet wat ze zien:
dat jij mijn voeten wast, ze zalft met balsem,
mij inschenkt, drink maar, zeg je,
Jij mijn herder? Niets zal mij ontbreken.
Laat het zo blijven, dit geluk,
Deze genade, al mijn levensdagen.

Dat tot in lengte van jaren
ik wonen zal bij jou in huis.

Jij mijn herder? Niets zal mij ontbreken.

LICHTRITUS

Aansteken van de paaskaars - nadien 7 kaarsen met telkens een korte tekst die het leven van Jules belicht. (telkens 1 lezer en 1 voor de kaars)

Wij ontsteken de kaarsen als symbool van Gods liefde die Jules verder droeg naar de mensen.

1. Familie -2. Haïti - 3. Parochies - 4. Emmaüsgemeenschap - 5. Vrijwilligerswerk: Palliatieve- MIC-
Broederlijk delen - 6. Het Veer - 7. Annie en pleegdochters

We bidden samen:

Onnoembare, die wij God noemen,
wij blijven opkijken naar Jules met blijdschap en waardering
en zijn naam noemen.

We bidden en geloven dat dit niet het einde is van alles

wat eens schoon en goed was in het leven van Jules.
Bewaar in ons de hoop dat zijn zorgzaam bezig zijn,
zijn gelovige gedrevenheid en zijn humor
diepe sporen achterlaten in het hart en de gedachten
van al diegenen die hem graag hadden.
Zo leeft hij verder in het land van schoonheid, vrede en licht. Amen.

Lied: Mesi Bondye door Marlène Dorcena

Mesi Bondyé, gadé kouman lamizè fini pou nou
Mèsi Bondyé, gadé tou sa lanati poté pou nou

Mèsi Bondyé, gadé tou sa lanati poté pou nou
Mesi Bondyé, gadé kouman lamizè fini pou nou

Lapli tonbé, mayi pousé
Tou timoun ki grangou p'ralé manjé

Annou dansé mambo, annou dansé Pétro
Papa Bondyé ki nan syèl, lamizè fini
Papa Bondyé ki nan syèl, lamizè fini pou nou

Mizè nou fini
Mizè nou fini
Mizè nou fini
Mizè nou fini

Honger , ellende zijn nu voorgoed voorbij.
De regen valt, de maïs groeit.
Geen kind heeft honger meer.
Er is voedsel genoeg.
Wij dansen de congo, wij dansen de hibo.
Voor ons is de miserie gedaan.

Lezing:

Brief van Jacobus 2,14-17: Geloof zonder daden is waardeloos

Broeders,

Wat baat het een mens te beweren dat hij geloof heeft, als hij geen daden kan laten zien?
Kan zo'n geloof hem soms redden?

Stel dat een broeder of zuster geen kleren heeft en niets om te eten, en iemand van u zou zeggen:
'Geluk ermee! Houd u warm en eet maar goed,' en hij zou niets doen om in hun stoffelijke nood te voorzien - wat heeft dat voor zin?

Zo is ook het geloof, op zichzelf genomen, zonder zich in daden te uiten, dood.

Duiding bij het beeld:

Na een julireis naar Avila vierde Jules zijn 70 jaar. Bij die gelegenheid kreeg hij van de gids, Agnes Pas, het beeld dat jullie hier op de kist zien staan. Zij schreef daarbij de volgende tekst:

TEGEN BETER WETEN IN

Uitzien hopen

Liefhebben

Alles is begrensd

En tijdelijk

Gebroken uiteengevallen

Stukgeschoten

Krampachtig vernield

Onze mooie aarde

Geloven en hopen

Tegen beter weten in

Volhouden het rechtvaardige

Te doen

In woord en daad

Vanuit een stem

De gebroken lijdende wereld omarmen

Op hoop van zegen

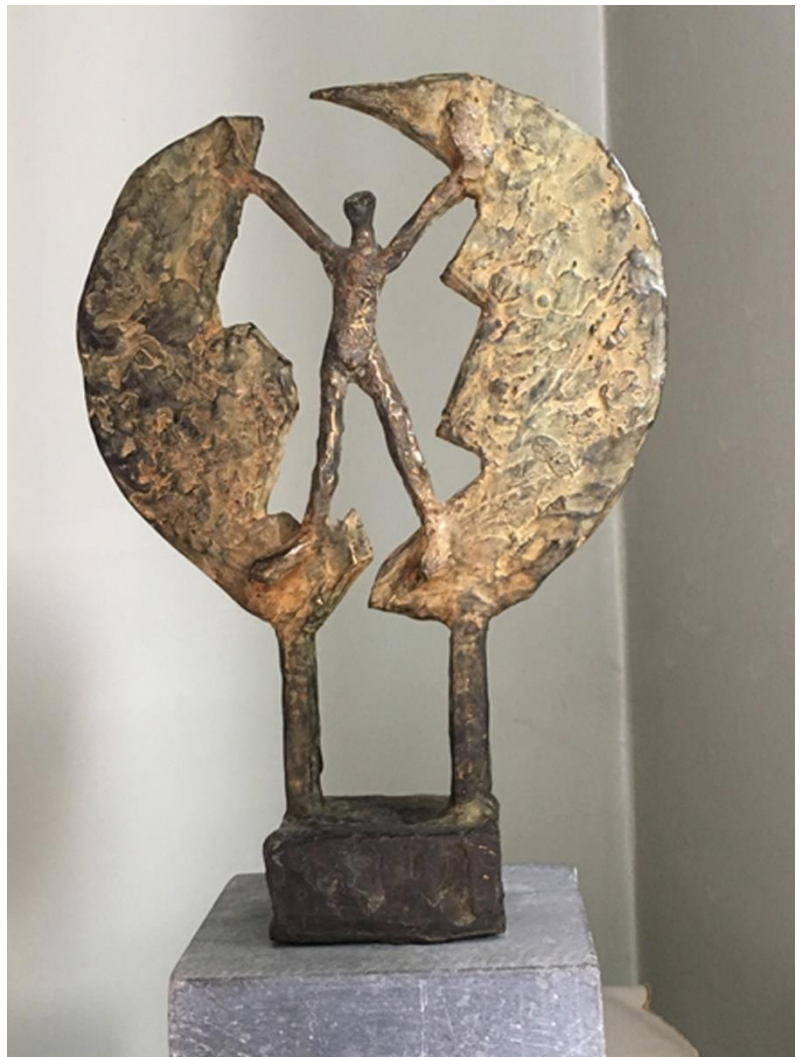
Vanuit het diepste

Van je begeesterde ziel

Tegen beter weten in

Blijven kiezen voor leven en gelukkig zijn

Jules, dank je wel.

Stef Bos - Niet van deze wereld

Jij hebt het vuur gestolen van de goden
Jij bent de waarheid op het spoor
Nu vind je elke deur gesloten
Want de brenger van de boodschap
Wordt meestal vermoord

Je haalt ze uit hun zoete dromen
Want jij hebt maling aan de macht
Ze luisteren niet naar je liefste
Ze zijn bang
Want stilte
Stilte is kracht

Jij bent niet van deze wereld
Jij bent niet van deze tijd
Jij strooit zout in open wonden
En ze zijn je liever kwijt dan rijk
Ze zijn je liever kwijt dan rijk

Jij doet niet mee aan deze kermis
Jij danst niet met de haat en nijd
En ik weet het, eerlijk duurt het langst
Maar liefste, ze hebben weinig tijd

Je mag alleen de kudde volgen
Je mag niet zeggen wat je ziet
Dit is het land van bange blinden
Waar een eenoog koning is

Jij bent niet van deze wereld....

De prijs van eerlijkheid is altijd hoger dan je denkt
Er is een tijd geweest dat je betaalde met je leven
Maar de tijden zijn veranderd en nu
Word je alleen maar
Dood
Gezwegen

Jij bent niet van deze wereld....

Laatste groet - offergang: inleiding

Tijdens de begroeting: Lied: **Tout moun se moun**

Ik zal altijd denken: alle mensen zijn mensen.

Daarom zeg ik jullie: doe nooit aan een ander wat je niet wenst dat een ander jou aandoet.
Leer te leven met elke mens.

1. Ik droom en ik ben zeker op een dag zullen we zien.
Het mag een rijke zijn, het mag een arme zijn, willen of niet,
ze moeten allemaal hand in hand marcheren
omdat het allemaal kinderen van God zijn.

2. Ik droom en ik ben zeker, op een dag zullen we zien.
Het is niet op het geld of de huidskleur
dat we de waarde van een mens zullen baseren.
Elke mens is mens wat ook de wijze van leven moge zijn.

3. Ik droom en ik ben zeker op een dag zullen we zien.
We leven niet meer in angst of vrees,
de koorden die de kinderen van God kunnen beletten te leven
zullen breken wanneer we zullen leren goed samen te leven.

Voorbeden: familieleden

Gedenken wij Jules. Zijn afscheid doet ons stilstaan bij de leegte en het gemis dat hij achterlaat, vooral voor Annie die 20 jaar geleden terug in het leven van Jules kwam.

Wij zijn echter dankbaar voor de wijze waarop hij heeft geleefd, voor zijn diep geloof in de kracht van mensen, voor de warmte die hij in de wereld bracht en voor zijn humor.

Laat ons bidden:

Samen: **Waar mensen elkaar in 't leven dragen begint nieuwe hoop te dagen.**

Gedenken wij allen die hier samenzijn. Dat wij mogen aanvoelen hoe broos en breekbaar leven is. Dat we zacht en teder met elkaar blijven omgaan met bijzondere aandacht voor de zwakkeren onder ons. Dat wij hen telkens weer nieuwe levenskansen geven.

Laat ons bidden:

Samen: **Waar mensen elkaar in 't leven dragen begint nieuwe hoop te dagen.**

Gedenken wij hier heel speciaal de mensen van Haïti, aan wie Jules het eerst zijn hart verloren had. Hij was er vol van. Hij droeg hen mee in gans zijn wezen, in zijn doen en laten.

Moge de hoop die hij daar gebracht heeft, door met hen samen te leven, nooit verloren gaan.

Laat ons bidden:

Samen: **Waar mensen elkaar in 't leven dragen begint nieuwe hoop te dagen.**

Gedenken wij alle zoekende gelovigen

die samen kerk vormen in het spoor van Jezus.

Dat zij zich meer richten op de Ene, de bron van alle leven,

zodat zij weer het zout der aarde, het licht der wereld kunnen worden.

Laat ons bidden:

Samen: **Waar mensen elkaar in 't leven dragen begint nieuwe hoop te dagen.**

Onze Vader en vredeswens: (hand in hand op uitdrukkelijk verzoek van Jules)

Lied: Ayiti cheri

Ayiti lief, het liefste land dat er is
Ik moest je verlaten om te beseffen welke waarde je draagt
Ik moest je missen om je te kunnen waarderen
Opdat ik zou voelen wat je voor mij betekent

Mooi zonlicht, goede rivieren met bronnen van drinkbaar water
Onder de bomen vond ik altijd heerlijke schaduw
En een wind die koelte bracht
Ayiti is mij zeer dierbaar

In het land der blanken is het koud, het doet niet goed.
Je brandt er vuur de ganse dagen
Je kan er niet helder zien, er is geen zon te bespeuren
En in zes maanden dragen bomen geen bladeren

In mijn land is er elke dag zon die me warmte geeft
Doorheen het ganse jaar geven de bomen me schaduw
De zeebries blaast zachte wind op onze stranden
Ayiti je bent me zo lief.

Zegengebed en zegening:

Weet je wat de hemel is?

De hemel

Dat is: alle plaatsen waar wij ooit gelukkig geweest zijn,
dat is: alle dingen die we graag gedaan hebben,
dat is: alle woorden die we graag gehoord, of zelfs
gesproken hebben.

Ons lichaam zal weer stralend gaaf en jubelend zijn:
geen pijn meer, geen beklemming, geen onrust,
alleen maar blijdschap en vrede
en wachten op de dierbaren tot zij ook tot die vreugde
en het blijde samenzijn herboren worden.
Leef maar Jules, naar het licht toe,
verder dan wij kunnen reiken, geen hand houdt je vast.

Wij **zegenen** je ten afscheid en **bewieroken** je.

Er is de laatste maanden, mede door zijn boek *Pè Jil*
zoveel gezegd, gewenst, met wierook gezwaaid dat Jules
vreesde dat er geen wierook meer over zou zijn. Maar
dan heeft hij zich wel degelijk vergist.

Moge je thuiskomen bij jouw God, de Onnoembare,
omwille van je liefdevol en rijk gevulde leven. Het is goed
zo. Jij leeft.

Gedragen - Kris Gelaude:

Ik zal de zomer niet meer zien.
En niet het licht dat zo veel dagen
vol liet stromen van verlangen,
adem, heimwee en van dromen.
En dat me heeft geleerd
om ook het onbeminde te omhelzen.
Weet dat ik stap voor stap
met alles vrede heb genomen.

Mijn liefde laat ik hier
voor wie er troost aan heeft.
Wat ik nog overhield aan dromen
is met de vogels weggevlogen.
Al ruist er nog een zee van leven
dat me lief was,
achter mijn gesloten ogen.

Als er een morgen van ontwaken is,
dan zal ik daar te wachten staan.
Ik zal je in de verte aan zien komen.
Ach, laat me nu maar los.
Laat mij lichtvoetig weggaan,
zonder vrees.
Gedragen door de vleugels van de stilte.

Muziek 'De avondklokken' bij het naar buitengaan

Annie, Jaak, Paula, Ann